

(Dz. U. R. P. № 112, poz. 1014) dodaje się następujące zdanie:

„Godłem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych — trójrąb Neptuna, krzyżujący się z kotwicą, z rybą w środku barwy żółtej (wzór № 5)”.

Załącznik wymienionego rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie wzoru № 5 — według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. W § 5 wymienionego w § 1 rozporządzenia po wyrazie: „Skarbu” dodaje się wyrazy: „Rolnictwa i Dóbr Państwowych”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

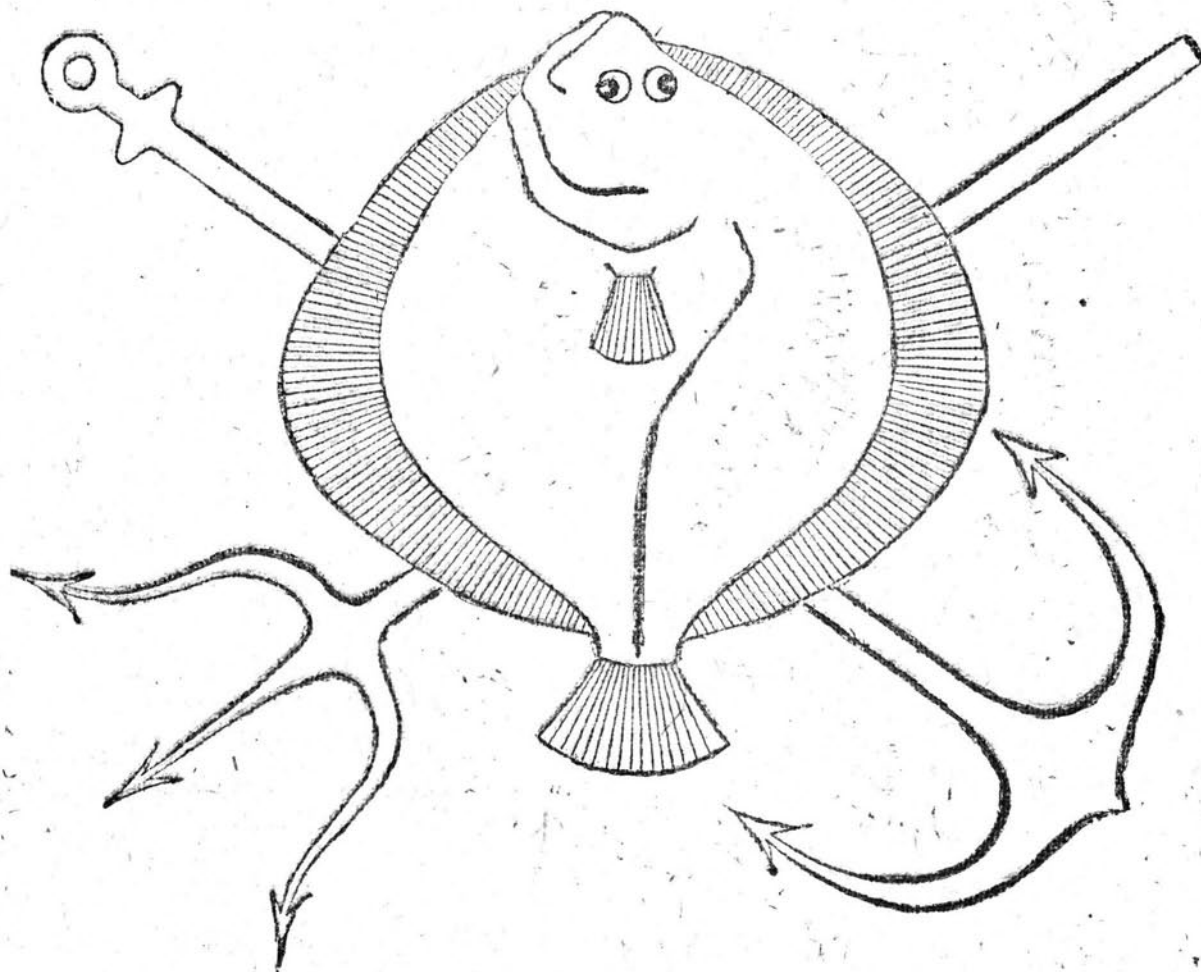
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Załącznik do rozp. Rady Ministrów z dn. 2 stycznia 1924 r. poz. 87.

88.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na podstawie ust. 4 i 5 art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje

państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) postanawia się co następuje:

§ 1. Udzielanie i prolongowanie wszelkich kredytów przez państwowe instytucje kredytowe oraz wszelkie inne instytucje państwowe i samorządowe, a to zarówno osobom prywatnym, jak również instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym i samorządowym, winno być dokonywane w złotych na zasadach następujących:

- a) sumy zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych, dotyczących udzielania, względnie prolongowania kredytów,

przez wspomniane instytucje, nie wyłączając weksli i wpisów do ksiąg hipotecznych będą wyrażane w złotych;

- b) wypłata względnie spłata przyznanych kredytów będzie dokonywana w markach polskich zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 roku w przedmiocie określania wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciągania i dochodzenia zobowiązań w złotych (Dz. U. R. P. № 7, poz. 64);
- c) przepisy powyższe stosują się analogicznie do procentów i prowizji jak również wszelkich kosztów, związanych z wydaniem i spłaceniem pożyczek.

§ 2. Przepisy § 1 stosują się:

- a) do pożyczek hipotecznych i wszelkich innych pożyczek terminowych, udzielonych i przedłużonych po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- b) do otwartych kredytów i wszelkich innych udzielonych, w formie rachunku bieżącego z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia względnie udzielonych przed tym dniem, jednakże z zachowaniem przewidzianych w odnośnych umowach terminów wypowiedzenia.

§ 3. Weksle markowe mogą być przyjmowane do dyskonta tylko w ciągu trzech tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile zostały wystawione przed tym dniem i do terminu ich płatności w chwili dyskonta nie pozostaje więcej, jak 4 tygodnie.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

89.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 roku

w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 704), art. 8 ustawy

z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 721), art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 722), tudzież art. 5, 6, 7, 8, 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 64) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty pieniężne ustalone ustawami z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 704, № 92, poz. 721 i № 92, poz. 722) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów z dn. 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109, poz. 858) i z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1121) zmienia się w sposób wskazany w następujących paragrafach, przyjmując zarazem za podstawę obliczenia złoty równy frankowi złotemu dla tych kwot pieniężnych, do których mają zastosowanie art. 1 i 9 cz. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) i art. 1 cz. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 64).

I.

Zmiany stawek pieniężnych w przepisach ogłoszonych przed 1 stycznia 1920 r.

A. Postanowienia dla b. dzielnicy rosyjskiej.

§ 2. Art. 70 ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem obowiązującym w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 30, poz. 169) otrzymuje brzmienie następujące:

„Grzywny, kary pieniężne i należytości przewidziane w kodeksie karnym i w ustawach karnych szczególnych, tudzież w ustawie postępowania karnego, określać należy w wyrokach i decyzjach w markach polskich, w złotych zaś wówczas, jeśli wedle postanowień niniejszego artykułu lub wedle innych przepisów w złotych lub frankach złotych są oznaczone lub mają być obliczone.

W ustawach tych ogłoszonych przed 1 stycznia 1920 roku:

1) podwyższa się dwieście pięćdziesiąt tysięcy razy kwoty, od których jest zawista kwalifikacja przestępstwa;

2) wysokość kaucji kasacyjnych oznacza się jednolicie na 50 złotych;

3) grzywny i kary pieniężne oznaczone w ustawie w określonej liczbowo kwocie pieniężnej, tudzież najniższą i najwyższą granicę kwot pieniężnych wymienionych w art. 59 k. k. oznacza się w ten sposób, że kwoty określone w rublach zastępuje się podwójną liczbą złotych, określone zaś w markach lub złotych polskich taką samą liczbą złotych;

4) należytości przewidziane w ustawie postępowania karnego oznacza się jak następuje: w art. 199 na pół złotego, w art. 985 na jeden złoty”.

Grzywny i kary pieniężne, które wymierza się wedle wartości przedmiotu, lub wysokości szkody, lub wysokości nieprawnej korzyści (zysku), albo wedle ich wielokrotności, należy obliczyć na podstawie wartości przedmiotu, lub wysokości szkody, lub wysokości nieprawnej korzyści (zysku) przerachowanych na złote (§ 27).